

„Az erőszak felborította az életemet”

Estelle fiatalsága különösen tragikus volt: nyolc évesen megerőszakolták, ide-oda helyezték, megszökött, munkanélküli volt, visszaéltek bizalmával, megíusultak reményei ... olyan helyzetek sorozata, amelyek a fiatalokat túlságosan gyakran sodorják a prostitúció veszélyes közelségébe. Estelle tíz éven át volt prostituált, s olyanfajta kirekesztettségben züllött, ahonnan az ember nehezen kerül ki. Néhány meghatározó találkozás kellett ahhoz, hogy Estelle végre újra reménykedhessen és nekivágjon a prostitúció nélküli életnek.

"Egy négygyerekes család legidősebb gyermeke vagyok. Két öcsém és húgom anyám második házasságából születtek. Négy éves voltam, amikor apám meghalt. A szomszédok értesítésére, miszerint mostohaapám rosszul bánt velünk, öcséimet és húgomat állami gondozásba helyezték. Én anagyanyámhoz kerültem. Megúsztam a szociális gondozókat. Felügyeletemet nagynénémre bízták, nála éltem nyolcéves koromig.

Iskolába jártam, boldog voltam és különösen elkényeztetett. Nagynéném szeretőt fogadott. Egy csütörtök reggel, alighogy nagynéném kiment vásárolni, szeretője kulcsra zárta az ajtót és megerőszakolt. Nagybátyám aznap délben kivételesen hazajött, vérben talált. Értesítette a rendőrséget. A férfit letartóztatták. Elvittek nagynénémemtől és állami gondozásba kerültem.

Azóta a szörnyű nap óta nevelőszülők és nevelőotthonok között vándoroltam, nem bírtam egyhelyben maradni. Nehezen értettem a helyzetet. Az iskolában varrást és főzést tanultam, megszereztem a szakmai bizonyítványt. Tizenöt éves koromig egy otthonban maradtam. Először azért szöktem meg, hogy visszamenjek nagyanymhoz. Mire odaértem, már ott volt a rendőrség ...

Amikor újra találkoztam anyámmal és barátjával, már nagyon megváltozott. Nem viselte el jelenlétemet és kidobott. Nem tudtam, hova menjek, csak magamra hagyatkozhattam. Az állomáson aludtam és koldultam.

Egy tizennyolc éves fiú, Jérôme felajánlotta, hogy szállást ad. Két hónap után lefeküdtünk egymással ... Tizennyolc évesen lányom született tőle. A szállásadó nő nem akart gyereket a házában. Az utcára kerültünk. Egy garázsban aludtunk matracon, egyetlen tulajdonunk egy alkoholos melegítő volt. Szerencsére Jérôme -nak volt munkája, de mivel az utcára kerültünk, gonsszá vált. Ivott és vert. Egy éjszaka lányom felébresztette őt, megverte. Nem tudtam elviselni, elmenekültem.

De hova menjek? Elmentem az állami gondozóba, hátha találok nevelőszülőt, ez sikerült. Munkát kellett keresnem. Eszembe jutott nagynéném, aki egy kávéházat tartott fenn. Kész voltam elfelejteni a múltat. Nem volt hajlandó pénzt adni, de azt mondta, hogy rengeteget kaphatok, ha kedves leszek. Bemutatott olyan férfiakat, akik társaságot kerestek. A könnyen szerzett pénz csapdájába estem. Gyermekekre gondoltam, s arra, hogy csak átmenetileg leszek prostituált.

Egyszer egy férfi azt mondta, hogy szeret, összeházasodunk, befekteti pénzemet és később lesz saját otthonunk. Hittem a szép ígéreteknek. A csapda bezárult ártatlanságom felett ... Nehezen mentem az utcára. Részegre ittam magam, így könnyebnek tűnt minden. De nem voltam szabad, kerítöm mindent elvett tőlem. Ő fizette szállodai szobámat, eljött a pénzért. Állandóan figyelt és legalább napi húsz klienst követelt.

Undorodtam magamtól.

Nem bírtam tovább, többször visszautasítottam, hogy áruba bocsássam magam. Olyankor mindig eljött a szállodába és megvert. Ő hozta a klienseket. A szállodatulajdonos nem szólt semmit. Ő is keresett pénzt a prostitúcióval. Egy rendőrségi razzitát kihasználva feljelentést tettem. A rendőrség letartóztatta kerítőmet, és többé nem hagyott békén. Pénzbírságot rótt rám utcai prostitúcióért. Mivel nem fizettem ki, börtönbe kerültem.

Ekkor felkeresett az állami otthonból egy felügyelő, és felajánlotta, hogy lányomat nevelőszülőkre bízhatom, akit a hivatal fizet. Örültem, hogy végre valaki segít, olvasás nélkül aláírtam a papírt, amit elém tett. Megbíztam benne.

Amikor kijöttem a börtönből, megtudtam, hogy becsaptak. A papír, amit aláírtam azt jelentette, hogy lemondok a lányomról. Öngyilkosságot kíséreltem meg, felvágtam az ereimet. Egy kliens mentette meg az életemet.

A kórházból kijövet visszatértem a járdára, de már nem voltam egyedül. Barátok segítettek a "Le Cri" (Kialtás) Egyesületből. Hála nekik, felhagytam a prostitúcióval. Egy éjjel azonban eljöttem az otthonból, mert egy lány le akart feküdni velem. Újra kezdtem a prostitúciót.

Találkoztam egy férfival. Együtt vettünk ki szobát. A rendőrség kerítésért letartóztatta. Valóban szerelmes voltam belé. Tizennyolc hónap börtönre ítélték, és öt évre kitiltották a városból. A börtönben a felesége lettem. Egy másik városba mentünk. Nagyon kemény volt. Michel talált munkát, de a pénz hamar elűszott. Újra prostituálni kezdte. Michelt másodszor is letartóztatták és bebörtönözték kerítésért.

Nagyon elegendő volt az egészről. Meg kellett változnia az álomnak. Piszkosnak éreztem magam. Testem már nem volt az enyém, undorodtam az összes pasastól, aki bemocskolt.

Egy nap bementem egy templomba, mintha egy hang hívott volna. Jelenlétet éreztem. Pedig egyedül voltam. Sírtam, a múltamra gondoltam. Akkor megértettem, hogy nem vagyok egyedül, Isten itt van ...

Hat hónapig ismét volt munkám. Amikor Michel kijött a börtönből, elhatároztuk, hogy megint elmegyünk, és elhagyjuk azt a vidéket. Jól-rosszul ment a sorunk. Michel inni kezdett, vert. Olyan negyedben laktunk, ahol könnyen rossz útra térítették. Egy szociális munkás segítségével találtunk másik lakást. Michel kedvesebb lett, már nem ivott. Egyszer azonban, amikor egy állás megbeszélésére ment, halálos balesetet szenvedett.

Azóta megismertem a Mouvement du Nid-t (Fészek Mozgalom). Még ma is büntudat gyötör, amiért nem találtam meg a lányomat.

Szembe kell nézni az igazsággal, hogy a prostitúció megszűnjön.

Estelle
Prostitution et société
(1994. július-augusztus-szeptember)